

[Erik B. Smith]

Jeg synes derfor, det er vigtigt, at man, når man kritiserer systemet, er konkret og kontant, at der ikke kommer generelle, nedvurderende vendinger. Jeg må sige, at det er der desværre nogle eksempler på hos ministeren.

Jeg synes, det er stødende at læse – ministeren har den opfattelse, hun siger selv, det er lidt slagordsagtigt, og det kan man vist roligt sige: Vi må væk fra de passiverende hyttefade. Og så tænker jeg på: Jamen står der ikke i bistanndsloven, at den, der modtager kontanthjælp, skal rette sig i ét og alt efter, hvad socialudvalget forlanger? Og konsekvensen er, at man får ingenting, hvis ikke man gør det.

Er det så ikke for let at sige, at det er noget passiverende, noget beskyttende? Jeg kan dårligt forestille mig noget mere ubehageligt og krævende, og hvis ikke man stiller de krav, så er det ikke lovgivningen, der er noget i vejen med, og det er heller ikke ham eller hende, der modtager hjælpen, der er noget i vejen med. Derfor synes jeg, det er et uheldigt udtryk.

Der står også »forkromede systemer«. Jeg tænker på den, der efter mange års bevægelse rundt i det sociale system endelig får den mellemste invalidepension, er faldet for 2-års-reglen vedrørende sygedagpenge, er røget på bistanthjælp og konstaterer, at da hun er gift med en mand, der har en normal indtægt, kan hun ikke få en krone, måske har måttet sælge huset, og det ender med en mellemste invalidepension som erstatning for en arbejdsindtægt på måske 150.000 kr. Er det et »forkromet system«?

Eller de »firkantede bestemmelser«. Jamen det er dem, vi sidder herinde og laver. Er det retsbestemte ydelser, eller hvad er det?

Derfor har jeg lyst til at bede om at få nogle langt mere konkrete eksempler på det her frem for at fremhæve noget, som jeg synes er mistænkeliggørende for hele systemet.

Det andet, jeg gerne vil nævne, er en helt aktuel sag, som er bragt frem i Politiken i dag, og som unægtelig sætter ministerens redegørelse i et ganske særligt lys, i alt fald når det drejer sig om børn og deres retssikkerhed. Det er en helt uforståelig situation, vi tilsyneladende er havnet i, hvor et barn, der efter det oplyste udsættes for seksuelt misbrug, skal placeres tilbage i det miljø, hvor hun udsættes for misbruget. Og man spørger uvægerlig sig selv: Hvem hjælper det barn? Vi har ingen retsinstanser, vi har

ingen sociale myndigheder, tilsyneladende, der er i stand til at hjælpe det barn.

Nu skal det her indlæg ikke bruges til at bringe frem vores eget forslag om retsbeskyttelse af børn, om en børneombudsmand, og hvad vi i øvrigt har forestillet os, men situationen er tilsyneladende her, at der er et totalt omsorgssvigt, ikke alene fra forældrene, men også fra myndighederne.

Det kan næppe undre nogen, at vi forventer en skriftlig redegørelse i Socialudvalget fra ministeren i den konkrete sag, og jeg kan allerede nu sige, at det er helt givet, at hvis det er lovligt, hvad der er foregået, så må der en lovændring til aldeles omgående, for det er et rystende eksempel på mangel på retsbeskyttelse for et barn.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil tillade mig at starte bagfra og kommentere de to sidste indlæg.

Hr. Jørgen Tved gjorde meget ud af at fortælle, at han var den eneste, der talte på den måde og havde de synspunkter. Det synes jeg alle parter skal være lige tilfredse med og glade over. Og så har jeg ikke flere kommentarer til det.

Til hr. Erik B. Smith må jeg sige, at det er rigtigt, at det kan virke generelt mistænkeliggørende eller nedgørende med hensyn til et system at tale om, at det er »forkromet«, eller at det er »passiverende«. Jeg tror nu, hr. Erik B. Smith er klar over, at sådan er det ikke ment.

Jeg vil gerne nævne eksempler på, hvad jeg opfatter som et »forkromet system«, og jeg vil gerne nævne et eksempel, som hr. Erik B. Smith selv i en af aviserne i dag fremhæver.

Vi bruger masser af penge i vores ældresektor. Vi bruger masser af penge på vores hospitalsvæsen. Alligevel ser man ældre mennesker ligge på venteafdelinger. Så er det, jeg siger: Hvorfor gør de det? Ja, det gør de vel, fordi der er mindre grupper i dette land, som drukner i det store, forkromede system, som ser fint ud. Vi ved, der er masser af fremragende plejehjem med god service i det her land. Vi har alle mulige beredskaber for ældre rundt omkring i vore kommuner, og vi ved, at der ofres masser af penge. Alligevel har vi i et stort, fint system nogle små grupper af mennesker, som bliver behandlet på en måde, som ingen af os, tror jeg, synes er smagfuld.